

РЕШЕНИЕ

№ 1498

гр. Варна, 04.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 26 СЪСТАВ, в публично заседание на седми април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Весела Гълъбова

при участието на секретаря Теодора Ст. Станчева
като разгледа докладваното от Весела Гълъбова Гражданско дело №
20223110112918 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на С. С. У., ЕГН
*****, с адрес: гр. Варна, ***** срещу ЗАД „ОЗК Застраховане”
АД, със седалище: гр. София, ул. „Света София“ № 7, ет.5, с която е предявен
иск за заплащане на сумата от сумата от 5798 лева /след допуснато изменение
в размера на предявения иск/, заявена като частична претенция от цялата в
размер на 6898 лева, представляваща неизплатено застрахователно
обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в нанесени
увреждания на лек автомобил марка ***** с рег.№ *****, в резултат
на ПТП, настъпило на 04.08.2022г. в гр. Варна, виновно причинено от водач
на лек автомобил марка *****, застрахован по договор за „Гражданска
отговорност” в ЗАД „ОЗК Застраховане” АД, ведно със законната лихва за
забава от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане.
Претендират се и направените по делото разноски.

В исковата молба са изложени твърдения, че на 04.08.2022г. около 16.10
часа ищецът управлявал собствения лек автомобил марка ***** с рег.
№ ***** в гр. Варна, по ул. „Девня“ в посока кръговото кръстовище с бул.
„Васил Левски“. Имало задръстване, като се била образувала колона от
автомобили. Движещият се пред него автомобил спрял. Поради което ищецът
също спрял и включил аварийния сигнал. Докато чакал да потегли усетил
силен удар отзад, тъй като бил блъснат от лек автомобил марка *****,

управляван от Й. В.. За настъпилото ПТП били уведомени контролните органи, които посетили местопроизшествието и съставили Протокол за ПТП, в който за виновен бил посочен водачът на лек автомобил *****, поради движение с несъобразена скорост. Автомобилът на виновния водач бил застрахован по застраховка „гражданска отговорност“ при ответното дружество със срок на действие от 11.02.2022г. до 10.02.2023г. За настъпилото ПТП ищецът уведомил застрахователя на 05.08.2022г., който извършил оглед и заснемане на автомобила, като в опис заключение били описани увредените детайли – броня задна, лйсна хром задна център, лйсна задна броня център, облицовка кап. баг., престилка задна, колан заден ляв, колан заден десен, лйсна задна броня дясна, леген резервна гума, акумулатор VARTA BLUE DYNAMIC 12 V 95AH 800A , капак резервна гума, термошит десен ауспук, десен ауспук и парктроници в задна броня – 4 бр. Като застрахователно обезщетение ищецът получил сума в размер на 1102 лева. Ищецът направил проучване в няколко сервиза и установил, че необходимата сума за възстановяване на автомобила е 8000 лева.

В законоустановения срок ответникът е депозирал писмен отговор на исковата молба, с който оспорва предявения иск по основание и по размер. Не оспорва наличието на валидна застраховка „гражданска отговорност“ за процесния автомобил, настъпването на застрахователно събитие и уведомяването му за същото, както и заплащането на застрахователно обезщетение в размер на 1102 лева, изплатено на 26.08.2022г. Счита, че е изпълнил в цялост задължението си за обезщетяване. Оспорва, че стойността на необходимия ремонт на автомобила на ищеца е в размер на 8000 лева. Сочи, че ако а налице тотална щета следва да се съобрази разпоредбата на чл.290, ал.1 от КЗ за представяне на удостоверение за прекратяване на регистрацията на превозното средство. В условията на евентуалност се прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от ищеца, като се твърди, че същият е нарушил разпоредбата на чл.24 от ЗДВП, съгласно която водачът на ППС не трябва да намалява скоростта рязко, освен ако е необходимо за предотвратяване на ПТП.

В съдебно заседание процесуалният представител на ищеца поддържа исковата молба.

Процесуалният представител на ответника заявява, че оспорва

предявления иск и поддържа отговора.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и събраните по делото доказателства, преценени заедно и по отделно, намира за установено от фактическа страна следното:

При така установените фактически обстоятелства съдът достига до следните правни изводи:

Не е спорно по делото, че за лек автомобил ***** е сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ при ответното дружество със застрахователна полица № *****, действащ към датата на ПТП.

По делото е представен протокол за ПТП № *****г., съгласно който на същата дата в 16:10 часа в гр.Варна, по ул. „Девня“ преди кръговото кръстовище с бул. „Васил Левски“ е настъпило ПТП с участници МПС ***** /участник 1/, със собственик и водач Й. Ц. В. и МПС марка ***** с рег.№ ***** /участник 2/, със собственик и водач С. С. У.. В протокола е отразено, че участник 1 при движение с несъобразена скорост с характера и интензивността на движението блъска спрелия пред него участник 2 в колона.

Видно от свидетелство за регистрация на МПС ***** с рег.№ ***** собственик на същото е С. С. У..

Съгласно уведомление за щета на МПС ищецът е уведомил ответното дружество за настъпилото застрахователно събитие на 06.08.2022г.

Представени по делото са 2 броя Опис-заключение по щета от 05.08.2022г. и от 09.08.2022г., изготвени от представител на ответното дружество, в които са описани установените при огледа щети на МПС ***** с рег.№ *****: броня задна, лйсна хром задна център, лйсна задна броня център, облицовка кап. баг., престилка задна, колан заден ляв, колан заден десен, лйсна задна броня дясна, леген резервна гума, акумулатор VARTA BLUE DYNAMIC 12 V 95AH 800A , капак резервна гума, термоцит десен ауспух, десен ауспух и парктроници в задна броня – 4 бр.

Прието за безспорно между страните е обстоятелството, че ответното дружество е заплатило на ищеца застрахователно обезщетение в размер на 1102 лева.

По делото са ангажирани гласни доказателствени средства чрез разпит

на един свидетел – Й. В., водача на лек автомобил *****. Съгласно показанията му през м. август 2022г. участвал в ПТП. Пътувал от „в.о“ в посока ЖП Гара и телефонът му звъннал. Докато изкара телефона, автомобилът пред него вече бил спрял и той го блъснал отзад. Свидетелят се признал за виновен и предложил на другия водач да напишат двустранен протокол, но той пожелал да извикат полиция. Когато дошли контролните органи, съставила на свидетеля акт. В. твърди, че се е движил с не повече от 60 км/ч и е спазвал дистанция, но автомобилите пред него спрели рязко заради някакво куче.

От заключението на извършената съдебно автотехническа експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено, се установява, че реалният и възможен механизъм на настъпване на застрахователното събитие е следният: пряк контакт между две превозни средства, движещи се в една и съща посока, като предното превозно средство намалява скоростта си а движение и спира поради задръстване с колона автомобили пред него на пътното платно, и е застигнато и ударено от движещото се зад него второ превозно средство. Експертизата приема уврежданията, установени при огледа от представител на застрахователя и видими на представения снимков материал. Общата стойност на щетите по процесния автомобил средни пазарни цени за части и труд към датата на събитието е в размер на 9084.93 лева, като при изчисляване на пазарната цена на труда е извършена справка в поне 10 сервиза на територията на гр. Варна, работещи в различни ценови диапазони, включително официалния сервиз на марката, а за цената на частите средна стойност между оригинални и неоригинални части. След сработване на пиропатрон/ и на предпазни възглавници се налага подмяна на управляващия модул на системата на въздушните възглавници. Уврежданията, които са установени, са в задната част на автомобила в зоната на удара и са вследствие на деформация и изместване на увредени детайли. При съпоставяне на механизма на произшествието, описан в Протокола за ПТО и скицата в същия и установените увреждания се установява, че е налице причинно-следствена връзка между процесното ПТП и настъпилите вреди по автомобил ***** и е възможно същите да са причинени по вид и степен от настъпилото ПТП. Общата стойност на уврежданията по Методика към Наредба 24 от 2006г. е в размер на 3627.27 лева. Действителната пазарна стойност на лек автомобил ***** към датата

на настъпване на ПТП е в размер на 8400 лева и е налице „тотална щета“. Стойността на детайли от процесния автомобил, които е възможно да не са увредени след приспадане на разходите е в размер на 1475 лева. Процесният автомобил е възможно да бъде изкупен за скрап на цена от 349.92 лева към 04.08.2022г.

При така установените фактически обстоятелства съдът достигна до следните правни изводи:

Предявеният иск е с правно основание чл.432, ал.1 от КЗ и е процесуално допустим.

Съобразно правилата на чл. 154, ал. 1 ГПК за разпределение на доказателствената тежест в процеса, в тежест на ищеца е да установи, наличието на валиден договор за застраховка „гражданска отговорност“ по отношение на увреждащия автомобил, противоправното действие на водача, причинените имуществени вреди и техния размер, както и причинната връзка между противоправното поведение и вредите. Ответникът следва да докаже плащане на застрахователното обезщетение или друг правопогасяващ факт, както и твърдението си за съпричиняване на вредата.

Безспорно се установи, че лек автомобил ***** е застрахован при ответното дружество по договор за застраховка „гражданска отговорност“, който е бил в сила за датата на ПТП, което обуславя правото на ищеца да насочи иска си към застрахователя. Не е спорно още настъпването на процесното ПТП и уведомлението на застрахователя за същото.

Ответникът е оспорил твърдения от ищеца механизъм на ПТП, като е навел твърдения за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца. Доколкото ответникът вече е извършил плащане по претенцията съдът намира, че извънсъдебно е признал наличието на застрахователно събитие, за настъпването на което вина носи водача на застрахования при него по риска „Гражданска отговорност“ лек автомобил.

Отделно от горното, съдът намира, че механизма на ПТП се установява от протокола за ПТП, показанията на свидетеля и заключението на вещото лице по допуснатата съдебно-автотехническа експертиза. При разглеждането им в съвкупност се установи, че ПТП е настъпило вследствие на управление на автомобила с несъобразена скорост и неспазване на дистанция от страна на водача на лек автомобил „***“ – св. В.. Същият признава, че е виновен за

настъпилото ПТП, тъй като се е разсеял от звънящия му мобилен телефони докато се опитва да го извади, е настъпил удара. Св. сочи още, че автомобилът пред него, както и останалите в колоната, са спрели рязко, но и че той самият е управлявал своя автомобил скорост не по-висока от 60 км/ч. При разрешена скорост от 50 км/ч и наличие на колона от автомобили, очевидно свидетелят е управлявал с несъобразена скорост и не е могъл да реагира на спирането на колоната, още повече, че не е следил внимателно движението на автомобилите. В този смисъл възражението на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца остана недоказано при липса на данни за някакво виновно поведение на ищеца при спирането на автомобила, като вината за настъпване на ПТП е изцяло на водача на лек автомобил „***“.

От представения по делото опис заключение по щета се установява какви са уврежданията по автомобила, като същите вреди е приела за релевантни и САТЕ. От заключението се установява и причинната връзка между настъпилото ПТП и причинените вреди.

Следващият спорен въпрос между страните е за размера на дължимото застрахователно обезщетение.

При настъпване на покрито от договора застрахователно събитие за застрахователя възниква задължение да заплати застрахователно обезщетение. Обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на застрахователното събитие (чл.386, ал.2 от КЗ). Обезщетението не може да надвишава действителната /при пълна увреда/ или възстановителната /при частична увреда/ стойност на застрахованото имущество, т. е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка ([чл. 400, ал. 2 от КЗ](#)).

Следователно размерът на дължимото обезщетение следва да бъде определен по средни пазарни цени за части и труд, необходими за възстановяване на автомобила. Съдът намира, че следва да съобрази заключението на вещото лице досежно общата стойност на ремонта и цената за труд за възстановяване на автомобила в размер на 9084.93 лева, доколкото

същата максимално отговаря на изискването за среда пазарна цена – взети са предвид цената на труд в множество сервиси, работещи в различен ценови диапазон, както и средната цена между оригинални и алтернативни части.

От заключението на вещото лице се установява още, че действителната стойност на увредения лек автомобил ***** към датата на процесното ПТП е била в размер на 8400 лева. С оглед съотношението между цената за възстановяване на автомобила и действителната му стойност и правилото на чл.390, ал.2 от КЗ в настоящия случай се касае за тотална щета. Същата разпоредба обаче не определя размер на обезщетението в случай, че е налице тотална щета и от нея не следва извода, че се дължи обезщетение в размер на 70 % от действителната стойност на автомобила. Размерът на обезщетението се определя съгласно чл.386, ал.2 от КЗ, както бе посочено по-горе, като същият следва да е равен на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, а именно стойността на увредения автомобил към датата на ПТП.

От заключението на САТЕ става ясно, че след претърпяното ПТП автомобилът би могъл да бъде предаден за скрап срещу цена 349,92 лева, поради което съдът намира, че от дължимото обезщетение следва да бъде приспадната същата сума. По отношение на други запазени от автомобила части следва да се има предвид, че не е установено по делото да има такива, като в САТЕ вещото лице е дало само предположение, че детайлите, които е възможно да не са увредени са в размер на 1475 лева. Отделно от това, липсва сигурност, че такава облага би могла да бъде реализирана. При изслушването си вещото лице е разяснило, че е взело предвид евентуални разходи за разглобяване и съхранение на автомобила, но няма гаранция, че съответните части ще се продадат или че разходите ще се ограничат до тази степен.

С оглед горното съдът намира, че дължимото застрахователно обезщетение е в размер на 8400 лева, от което следва да се приспадне стойността, на която автомобилът може да бъде продаден за скрап - 349,92 лева, както и заплатеното от застрахователя обезщетение в размер на 1102 лева. В този смисъл останало дължимо е обезщетение в размер на 6948 лева.

По гореизложените съображения се налага извода, че предявеният иск се явява основателен и следва да бъде уважен изцяло.

С оглед изхода на спора и на основание чл.78, ал.1 от ГПК ответникът

следва да заплати на ищеца направените в настоящото производство разноси в размер на 231,90 лева за платена държавна такса, 175 лева за депозит за вещо лице и 1060 лева за платено адвокатско възнаграждение с ДДС.

Мотивиран от горното, Варненският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК Застраховане” АД, със седалище: гр. София, ул. „Света София“ № 7, ет.5 да заплати на С. С. У., ЕГН *****, с адрес: гр. Варна, ***** сумата от **5798 лева**, заявена като частична претенция от цялата в размер на 6898 лева, представляваща неизплатено застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в нанесени увреждания на лек автомобил марка ***** с рег.№ *****, в резултат на ПТП, настъпило на 04.08.2022г. в гр. Варна, виновно причинено от водач на лек автомобил марка *****, застрахован по договор за „Гражданска отговорност” в ЗАД „ОЗК Застраховане” АД, ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на исковата молба – 28.09.2022г. до окончателното плащане, на основание чл.432, ал.1 от КЗ.

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК Застраховане” АД, със седалище: гр. София, ул. „Света София“ № 7, ет.5 да заплати на С. С. У., ЕГН *****, с адрес: гр. Варна, ***** сумата от **1466,92 лева**, представляваща направени по делото разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____